

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Velemanem v právní věci žalobkyně **Mgr. S [REDACTED] V [REDACTED]** narozené dne [REDACTED] bytem v [REDACTED], zastoupené Mgr. Vojtěchem Veverkou, advokátem v Kladně, náměstí Starosty Pavla 40, proti žalované **České republice – Ministerstvu spravedlnosti**, se sídlem v Praze 2, Vyšehradské 16, o přiměřené zadostiučinění ve výši 1.000.000,- Kč s úroky z prodlení

t a k t o :

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku 200.000 Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žaloba se v části požadující zaplacení částky 800.000 Kč zamítá.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na nákladech řízení 57.687,- Kč, k rukám zástupce žalobkyně, do 15 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobkyně se v řízení domáhala přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu, která jí byla způsobena jednak nedůvodným trestním stíháním vedeným proti její osobě, jednak z důvodu, že toto trestní stíhání bylo nepřiměřeně dlouhé, čímž jí byla rovněž způsobena nemajetková újma. Dne 18. 11. 2003 bylo proti žalobkyni zahájeno trestní stíhání pro trestný čin zatajení věci dle § 254 odst. 1, odst. 2 trestního zákona a to pro nakládání s finančními prostředky na účtu společnosti, kde byla jednatelkou. Později byla právní kvalifikace jejího jednání změněna na trestný čin podvodu dle § 250 odst. 1, odst. 3 trestního zákona. Dne 21. 12. 2004 podal státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Karlových Varech obžalobu a věc byla projednávána Okresním soudem v Karlových Varech pod sp. zn. [REDAKCE]. Vrchní soud v Praze rozhodl o příslušnosti Krajského soudu v Plzni, který pak vrátil věc státnímu zástupci k došetření. Státní zástupce proti tomuto usnesení podal stížnost, která byla Vrchním soudem v Praze zamítnuta. Krajské státní zastupitelství pak podalo obžalobu ke Krajskému soudu v Plzni dne 4. 6. 2007 již pro trestný čin podvodu. Krajský soud v Plzni věc opět vrátil státnímu zástupci k došetření. Proti tomuto rozhodnutí podal státní zástupce stížnost, ke které bylo rozhodnutí zrušeno a Krajskému soudu v Plzni bylo uloženo jednat. Ten rozsudkem ze dne 7. 5. 2009 sp. zn. [REDAKCE] poškozenou zcela zprostil obžaloby. Odvolání státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Plzni bylo Vrchním soudem v Praze usnesením ze dne 17. 2. 2010 sp. zn. [REDAKCE] zamítnuto. Intenzitu nemajetkové újmy, která byla žalobkyni způsobena nezákonným trestným stíháním, spatřovala žalobkyně v tom, že státní zástupce uváděl zjevně nepravdivé číselné údaje, které podle něj měly být čísla bankovních účtů, ovšem ve skutečnosti byly vnitřními nebo mezinárodními bankovními parametry, kromě toho orgány činné v trestním řízení připustily, aby trestní řízení bylo proti žalobkyni zahájeno na základě trestního oznámení osoby, která nebyla oprávněna jednat za [REDAKCE] a to způsobem, který obcházel závazné postupy v rámci mezinárodní právní pomoci. Orgány činné v trestním řízení kromě toho nerespektovaly bankovní tajemství [REDAKCE], když se na [REDAKCE] [REDAKCE] instituce obracely přímo, na rozdíl od bankovních institucí českých, u nichž byly respektovány postupy v trestním řízení při prolomení bankovního tajemství. Orgány činné v trestním řízení dále úmyslně přehlížely, že banka [REDAKCE] se sídlem v [REDAKCE] byla [REDAKCE] v bankrotu. Žalobkyně byla také poškozena zveřejňováním faktů jejího obvinění ze strany orgánů činných v trestním řízení, kde například Krajské státní zastupitelství v Plzni zasílalo žalobkyni vyrozumění o podání obžaloby tou formou, že na obálku uvedlo „obviněná S [REDAKCE] V [REDAKCE]“, čímž všechny osoby, kterým se dostala tato obálka do ruky zjistily, že proti žalobkyni je vedeno trestní řízení, mimo jiné šlo i o doručovatelku, která bydlela v sousedním domě. Obhajoba žalobkyně byla ztížena nesprávným překladem obžaloby ze dne 4. 6. 2007, neboť tlumočnice Mgr. V [REDAKCE] U [REDAKCE] obžalobu přeložila tak, že neodpovídaly rozličné právní termíny a překlad neodpovídal originálu, pokud jde o jednotlivé právnické osoby a jejich úlohy podle obžaloby. Žalobkyni kromě hrozícího odsouzení pro zvlášť závažný trestný čin hrozilo i to, že bude muset poškozeným nahradit škodu, která by včetně příslušenství v případě uznání viny přesahovala \$ 1.000.000,-. Trestním stíháním žalobkyně bylo výrazným způsobem zasaženo do jejího zdraví i zdraví jejího syna, který s ní v raném věku prakticky celé trestní stíhání prožíval. V důsledku trestního stíhání se žalobkyni od roku 2004 do současné doby zhoršil zdravotní stav, zejména v oblasti metabolického syndromu a vysokého krevního tlaku. Výrazným způsobem se také zkomplikovala její bytová situace, neboť počátkem roku 2005 musela prodat svůj byt v [REDAKCE] za

██████████, aby si mohla dovolit náklady obhajoby a tím se připravila o možnost záložního bydlení. V důsledku probíhajícího trestního stíhání se zhoršila její rodinná situace, kdy se jí rozpadlo manželství s manželem T ██████████ V ██████████, který od ní v důsledku nepříznivé situace navazující na trestní stíhání odešel a založil si vlastní rodinu. V důsledku obecné informovanosti veřejnosti o probíhajícím trestním stíhání v místě tehdejšího bydliště žalobkyně musel syn žalobkyně přestat navštěvovat českou školu a přestoupit na školu ██████████. V zájmu svojí obhajoby musela jezdit od ██████████ a vystavovala se tak v ██████████ riziku zatčení, neboť odtud pocházelo oznámení o údajné trestné činnosti. Do osobnostních práv žalobkyně se dlouhodobě vepsal i agresivní přístup policie k žalobkyni v přípravném řízení, kdy nebyl brán ohled na to, že žalobkyně má malé dítě, což dokonce vyústilo o snahu předvedení žalobkyně úkonům v trestním řízení.

Žalovaná učinila nespornou skutečnost, že u ní žalobkyně dne 13. 8. 2010 uplatnila nárok na poskytnutí náhrady nemajetkové újmy v žalované výši, a však této žádosti nebylo vyhověno. Ke své obraně žalovaná rekapitulovala průběh předmětného trestního řízení, které bylo zahájeno dne 18. 11. 2003, a to obsahově shodně se žalobními tvrzeními. Celková délka řízení činila 6 let a 2 měsíce včetně přípravného trestního řízení, přičemž soudem bylo ve věci rozhodováno na dvou stupních soudní soustavy z toho třikrát soudem prvního stupně a třikrát soudem odvolacím. Věc vykazovala vysokou míru právní i skutkové složitosti, vzhledem k tomu, že je žalobkyně občankou ██████████, bylo nutno většinu dokumentů překládat do ██████████ vyslýchat řadu svědků jak české, tak cizí národnosti, přibírat tlumočníky, vypracovat několik znaleckých posudků a provádět složité dokazování. Význam řízení pro žadatelku žalovaná zhodnotila dle ustálené judikatury ESLP jako vysoký, neboť se jednalo o trestní řízení. Po provedeném šetření žalovaná nezjistila, že by na straně orgánů činných v trestním řízení docházelo v průběhu celého řízení k průtahům, neboť jednotlivé úkony byly činěny průběžně. Ze spisového materiálu také nevyplývalo, že by úkony orgánů činných v trestním řízení zasahujících v průběhu trestního stíhání do práv žalobkyně nebyly prováděny v mezích zákona. Žalovaná je toho názoru, že pokud je v souladu se zákonem stanovenými podmínkami vůči fyzické osobě vzneseno obvinění, přičemž úkony orgánů činných v trestním řízení, jež v průběhu řízení zasahují do práv této fyzické osoby, jsou prováděny v mezích zákona, nepředstavuje obvinění, podání obžaloby, ani další zákonem umožněné úkony orgánů činných v trestním řízení vůči fyzické osobě neoprávněný zásah do osobnostních práv této osoby, a to ani v případě, že následně dojde k jejímu zproštění obžaloby soudem. Z těchto důvodů žalovaná konstatovala, že předmětné trestní řízení vedené proti žalobkyni nebylo zbytečné a zároveň v něm nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu spočívajícímu v průtazích v řízení, a tudíž celkovou délku řízení žalovaná zhodnotila jako přiměřenou. Žalovaná se dále bránila námitkou promlčení nároku zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným rozhodnutím z důvodu, že tento nárok nebyl u žalované mimosoudně řádně uplatněn teprve v soudním řízení, a proto s ohledem na uplynutí zákonné 6 měsíční promlčecí doby vzhledem ke skončení řízení v roce 2010 a podání žaloby v roce 2011 má za to, že tento nárok je promlčen.

Soud v souladu s právním názorem vyjádřeným nejvyšším soudem v rozsudku ze dne 18. 10. 2011, sp. zn. 30Cdo 5180/2009, vyzval žalobkyni k upřesnění žalobních tvrzení tak, aby bylo zřejmé, co je požadováno z nároku na za dostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nepřiměřeně dlouhým trestním řízením a dále vymezení, čeho se žalobkyně domáhá z titulu nezákonného rozhodnutí, a to za období do 26. 4.

2006, kdy vstoupil v účinnost zákon č. 160/2006 Sb., kterým byl novelizován zákon č. 82/1998 Sb. a na újmu způsobenou nezákonným rozhodnutím za období od 27. 4. 2006 do skončení trestního stíhání. Žalobkyně k výzvě soudu doplnila žalobu tak, že požaduje částku 300.000,- Kč z titulu nepřiměřeně dlouhého trestního řízení a zbývajících 700.000 Kč je požadováno z titulu nezákonného rozhodnutí, tedy nezákonného trestního stíhání. Za období od 27. 4. 2006 do skončení trestního stíhání je požadováno 200.000 Kč, částka 500.000 Kč je požadována za období od zahájení trestního stíhání až do 26. 4. 2006. V souladu s právními závěry uvedenými ve výše uvedeném rozsudku nejvyššího soudu byl proto poslední z nároků vyloučen k samostatnému projednání a rozhodnutí a předložen Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí o věcné příslušnosti.

Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 17. 12. 2012, č.j. Ncp 2139/2012-7 rozhodl tak, že i k samostatnému projednání vyloučený nárok na zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou žalobkyní nezákonným trestním stíháním za období do 26. 4. 2006, mají v prvním stupni rozhodovat okresní soudy, pročež soud opět řízení spojil a nárok i za období do 26. 4. 2006 projednal, a to dle příslušných ustanovení občanského zákoníku o ochraně osobnosti, veden analogicky kritérii stanovenými zákonem č. 82/1998 Sb.

Ze spisu sp. zn. [redacted] Krajského soudu v Plzni soud zjistil, že usnesení o zahájení trestního stíhání ze 7. listopadu 2003 na čl. 9, bylo obviněné doručeno 18. 11. 2003, dopis V [redacted] M [redacted] a S [redacted] V [redacted] z 21. 11. 2003 byl posouzen jako stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání, došlo policii 24. 11. 2003, usnesením státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Karlových Varech ze dne 10. prosince 2003 byla stížnost zamítnuta jako nedůvodná. Dne 9. února 2004 je datováno usnesení Policie České republiky o tom, že policejní orgán není vyloučen z vykonávání úkonů trestního řízení, podepsán poručík Š [redacted]. Následuje usnesení státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Karlových Varech ze dne 2. 10. 2003 o tom, že JUDr. Miroslav Pecka, státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Karlových Varech není vyloučen z vykonávání úkonů trestního řízení. Usnesením ze 4. března 2004 bylo opraveno datum tohoto usnesení na správné datum 24. 2. 2004. Podle úředního záznamu ze 4. března 2004 státní zástupce okresního státního zastupitelství JUDr. Miroslav Pecka uvádí, že po seznámení se s obsahem stížnosti obviněné S [redacted] V [redacted] proti usnesení policejního orgánu o námitce podjatosti vyplývá, že obviněná se domnívá, že se vůči ní dopustil trestného činu tím, že vykonává dozor nad trestními věcmi, v nichž je stíhána jako obviněná a že vystupuje jako velmi účinný nástroj organizovaného zločinu. Nezbyvá než uvést, že se necítí být podjatým v této trestní věci. Dnem 16. 2. 2004 je datována stížnost proti usnesení policejního orgánu o námitce podjatosti, podepsaná Č [redacted] K [redacted], obhájcem obviněné. Policii došlo 18. 2. 2004. Dnem 29. 10. 2003 je datována žádost o dohled ve věci organizované trestné činnosti, podepsaná JUDr. Čestmírem Kubátem, z 19. 1. 2004 je znalecký posudek z oboru kriminalistika, specializace expertíza ručního písma, ze dne 25. 2. 2004 je usnesení policejního orgánu o zamítnutí stížnosti obhájce obviněné. Ze dne 29. 3. 2004 usnesení krajského státního zástupce o zamítnutí stížnosti proti usnesení státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Karlových Varech, plná moc obhájce obviněné z 28. 1. 2004, protokol o výsledku obviněné ze dne 21. 1. 2004, úřední záznam z 22. ledna 2004. Úřední záznam o podaném vysvětlení z 21. 10. 2003, úřední záznam o podaném vysvětlení L [redacted] Š [redacted] ze dne 20. 5. 2004, podání vysvětlení V [redacted] M [redacted] z 22. listopadu 2004, vysvětlení R [redacted] Z [redacted] z 25. listopadu 2004, opatření z 1. října 2003 o přiřazení tlumočnicka pro [redacted] opatření ze 7. listopadu 2003 o přiřazení tlumočnicka pro [redacted] a totéž -

tlumočnick pro [REDAKCE] dle opatření z 1. prosince 2003, dále z 2. ledna 2004, z 31. srpna 2004. Dále obsah právní pomoci z [REDAKCE] došlé nejvyššímu státnímu zastupitelství 18. 8. 2004, na čl. 115 až 272. Příloha obsahuje 105 listů. Obsahem je i žádost ze dne 13. 7. 2004, dále doklady zaslané [REDAKCE] policii na čl. 273 až 316. [REDAKCE] na čl. 317 až 441. Žádost o poskytnutí informací, které jsou předmětem bankovního tajemství, je datována v Karlových Varech 2. 5. 2003. Zprávy došly policii 4. 6. 2003, Okresnímu státnímu zastupitelství v Karlových Varech 23. 6. 2003 a 25. 6. 2003. Další žádost policie ze dne 8. března 2004 ČSOB, další žádost ze dne 27. dubna 2004, poskytnutí informací podléhajících bankovnímu tajemství od [REDAKCE] došlo policii 7. 5. 2004. Další žádost od policie je 10. května 2004, 27. dubna 2004, žádost okresního státního zastupitelství ze 4. 5. 2004, odpověď [REDAKCE] státnímu zastupitelství došla 7. 6. 2004. Další žádost policie [REDAKCE] je z 25. června 2004, odpověď došla policii 8. 7. 2004, další žádost 28. června 2004, žádost okresního státního zastupitelství ze dne 2. 7. 2004, dopis [REDAKCE] došlý státnímu zastupitelství 28. 7. 2004 a žádost police [REDAKCE] z 2. srpna 2004, odpověď [REDAKCE] došla policii 26. 8. 2004. Policejní orgán dále žádal o sdělení údajů, které jsou předmětem bankovního tajemství vůči [REDAKCE] [REDAKCE] na čl. 442 až 504. Úřední záznamy k osobě R [REDAKCE] K [REDAKCE] na čl. 514 až 525, počínaje 30. prosincem 2003 až po 8. března 2004. Z 9. ledna 2004 je žádost policejního orgánu okresnímu státnímu zastupitelství o prodloužení lhůty. Další žádost o prodloužení lhůty ze dne 11. března 2004, z 18. 3. je datováno prodloužení lhůty k ukončení vyšetřování do 30. 9. 2004, z 29. září 2004 je žádost o prodloužení lhůty do 30. 11. 2004. Žádost o právní pomoc je datována 5. března 2004 adresovaná Okresnímu státnímu zastupitelství v Karlových Varech. Formulace žádosti o právní pomoc okresním státním zastupitelstvím je datována 18. března 2004. Odpověď z [REDAKCE] nejvyššímu státnímu zastupitelství došla 1. 6. 2004 a datovaná 24. 5. 2004. Ze dne 1. 11. 2004 je upozornění na možnost prostudování spisu doručené obviněné 3. 11. 2004, obhájci obviněné 4. listopadu 2004. Záznam o prostudování spisu ze dne 22. listopadu 2004, ze dne 24. listopadu 2004 je záznam o odmítnutí návrhu na doplnění vyšetřování a z téhož dne je předložení návrhu na podání obžaloby okresnímu státnímu zastupitelství a obžaloba došla okresnímu soudu 21. 12. 2004.

Obžaloba byla podána 21. 12. 2004 u Okresního soudu v Karlových Varech, ve spise se nachází dále přípis státního zástupce doručený 12. 1. 2005, ve kterém se uvádí, že je zasilán v příloze rejstřík trestů, dále je zde 5. 1. 2005 úřední záznam, že do spisu byla připojena obžaloba v senátní věci projednávané zdejším soudem v senátě [REDAKCE] týkající se též obviněné S [REDAKCE] V [REDAKCE] sp. zn. [REDAKCE] ve spolupachatelství s obžalovaným V [REDAKCE] M [REDAKCE]. Konstatuje se, že vzhledem k neskončené senátní věci shora uvedené, nebude dle § 181 odst. 3 trestního řádu nařízeno hlavní líčení. Připojena je obžaloba V [REDAKCE] M [REDAKCE] a S [REDAKCE] V [REDAKCE] doručená Okresnímu soudu v Karlových Varech 8. 7. 2003. Dle úředního záznamu ze 17. 1. 2005 bylo nahlíženo do spisu obhájce JUDr. Kubátem. Dne 10. 2. 2005 Okresnímu soudu došel návrh na předběžné projednání obžaloby, podepsaný JUDr. Čestmírem Kubátem, advokátem a obhájce paní S [REDAKCE] V [REDAKCE]. Dle úředního záznamu z 11. 2. soud obdržel obálku s listinami a 4 kusy CD disku, které předložil ke svému návrhu na předběžné projednání obžaloby JUDr. Kubát, vše je uloženo u trestního spisu [REDAKCE] [REDAKCE] jako příloha. Dle dalšího úředního záznamu ze 17. 2. 2005 obdržela soudkyně od vedoucí kanceláře neotevřenou zásilku z ciziny, ve které byly uloženy tyto věci: dopis, podpis pisatele K [REDAKCE], [REDAKCE], dále dopis pisatele K [REDAKCE] – [REDAKCE], dále sešit v kroužkové vazbě – [REDAKCE] a další písemnosti – [REDAKCE] počet

volných listů 72, vše uloženo u trestního spisu [redacted] jako příloha. Opatřením ze dne 18. 2. 2005 byla přibrána tlumočnice [redacted], která byla požádána o provedení překladu příložených písemností do [redacted]. Dle úředního záznamu z 10. 3. 2005 tlumočnice osobně navštívila soudkyni Krůžkovou a požádala jí o CD disk s nahraným rozhovorem osob, jehož přepsaný text dostala od soudu k překladu do [redacted] dopisem ze dne 11. 3. 2005 požádala tlumočnice o prodloužení termínu k překladu, dle záznamu ze 16. 3. byla po dohodě tlumočnici prodloužena lhůta do 21. 3. 2005, následuje vyúčtování překladatelského úkonu, dle úředního záznamu ze dne 21. 3. 2005 dodala tlumočnice požadované doklady, které se ve spise nacházejí na dalších listech. Podle usnesení ze dne 23. 3. 2005 [redacted] Okresní soud v Karlových Varech předložil Vrchnímu soudu v Praze rozhodnutí o příslušnosti soudu trestní věc obviněné S [redacted] V [redacted] vedené u Okresního soudu v Karlových Varech pod sp. zn. [redacted], toto usnesení bylo doručeno žalobkyni dne 9. 4. 2005. Státním zástupcem bylo soudu přeposláno podání obhájce obviněné s návrhem na předběžné projednání obžaloby, a to dne 12. 4. 2005. Proti usnesení byla podána stížnost, která byla odůvodněna podáním obhájce obviněné doručeným soudu 13. 4. 2005. Podle předkládací zprávy byla věc doručena Vrchnímu soudu v Praze dne 2. 5. 2005. Dne 6. 6. 2005 byla věc vrácena bez vyřízení s pokynem, že je třeba věc nejprve předložit příslušnému soudu se stížností, podle úředního záznamu z 8. 6. byla věc vrácena od Vrchního soudu bez přílohových obálek, z dalšího záznamu vyplývá, že si je nechala soudkyně Konopová již u sebe, znovu byla věc předložena, tentokrát Krajskému soudu v Plzni dne 10. 6. 2005. Z protokolu o neveřejném zasedání ze dne 12. 10. 2005 a z usnesení Krajského soudu v Plzni z téhož dne vyplývá, stížnost obviněné byla zamítnuta. Přípisem ze dne 29. 9. 2005 se Vrchní soud v Praze dotazoval Okresního soudu, kdy lze očekávat vrácení spisu [redacted], věc byla Okresního soudu od Krajského soudu vrácena 25. 10. 2005. Usnesení Krajského soudu bylo doručeno obhájci obviněné dne 2. 11. 2005. Dle pokynů soudkyně měla být připravena předkládací zpráva Vrchnímu soudu v Praze, dne 26. 10. 2005, ze záznamu ve spise vyplývá, že se nevrátila doručenka od obviněné S [redacted] V [redacted] ve spise následuje nevyzvednutá obálka s adresátem S [redacted] V [redacted] [redacted]. Nato byla o doručení žádána Policie ČR – obvodní oddělení Praha 10, ze závady vyplývá, že zásilka byla uložena a připravena k vyzvednutí dne 2. 11. 2005, druhá výzva proběhla 11. 11. 2005 a zásilka žalobkyni vyzvednuta nebyla, obhájce obviněné byl žádán o sdělení aktuální adresy obviněné, ten sděluje dne 30. 11. 2005, že jeho klientka stále má adresu [redacted] následuje opětovný pokus o doručení, opět neúspěšný, podle prohlášení pošty, zásilka byla doručována dne 14. 12. 2005, druhá výzva se uskutečnila dne 23. 12. 2005, zásilka vyzvednuta nebyla a Okresnímu soudu byla vrácena poštou 2. 1. 2006. Následuje žádost o doručení písemnosti do vlastních rukou Policie ČR, z dopisu Policie ČR, doručenému Okresnímu soudu 26. 1. 2006, datovaného 20. 1. 2006 vyplývá, že k dnešnímu dni byl opakovaně proveden pokus o doručení písemnosti do vlastních rukou, výše uvedené S [redacted] V [redacted] s negativním výsledkem, výše uvedenou se na Vámi uvedené adrese nepodařilo zastihnout, není uvedena na zvoncích domů, nájemníci domu nepodalí k výše uvedenému žádné informace, z tohoto důvodu vracíme písemnost zpět, podepsán major J [redacted] Š [redacted] vedoucí oddělení. Z protokolu o neveřejném zasedání ze dne 23. 2. 2006 Vrchního soudu v Praze vyplývá, že bylo vyhlášeno usnesení, podle kterého je k projednání rozhodnutí věci příslušný Krajský soud v Plzni, a to ve věci týkající se obviněné S [redacted] V [redacted] vedené pod sp. zn. [redacted]. Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 2. 2006 se nachází na č. 1. 703 a následujících, spis byl zaslán Krajskému soudu v Plzni 28. 2. 2006. Podle úředního záznamu bylo prohlídkou spisu zjištěno, že ve věci rozhodovali soudci

Krajského soudu v Plzni, JUDr. Klus, JUDr. Pokorná a JUDr. Jungová. Podle úředního záznamu z 9. 3. 2006 se dostavil obhájce JUDr. Čestmír Kubát CSc., spolu s obžalovanou S [redacted] V [redacted] na požádání oběma doručeno rozhodnutí Vrchního soudu v Praze 4 [redacted] které jim dosud nebylo doručeno. Dne 9. 3. 2006 došlo soudu doplnění návrhu na předběžné projednání obžaloby od obhájce obviněné, a to spolu s přílohami v českém [redacted] E-mailem bylo soudu zasláno druhé doplnění návrhu na předběžné projednání obžaloby, a to i poštou. Z protokolu o neveřejném zasedání z 15. 3. 2006 vyplývá, že bylo vyhlášeno usnesení, kterým byla vrácena věc k došetření. Usnesení nabylo právní moci dne 2. 5. 2006. Proti tomuto usnesení podal státní zástupce stížnost, obviněná požádala o překlad stížnosti státního zástupce, toto bylo přeloženo a doručeno soudu 18. 4. 2006. Podle předkládací zprávy byla Vrchnímu soudu v Praze věc předložena 24. 4. 2006, usnesením z 2. 5. 2006 Vrchní soud stížnost státního zástupce zamítl a Krajskému soudu v Plzni byla věc vrácena 5. 6. 2006. Krajskému státnímu zastupitelství, byl spis předložen 6. 6. 2006. Tím končí třetí svazek. Čtvrtý svazek začíná listy 801, podle kterého byl vrácen vyšetřovací spis státním zástupcem Policii ČR. Dopisem ze 3. 7. 2006 Policie ČR sděluje obviněné, že jí upozorňuje na změnu právní kvalifikace. Tato listina byla doručena žalobkyni 12. 9. 2006. Listina byla přeložena podle tlumočnické doložky 14. 7. 2006. Následuje příkaz k prohlídce jiných prostor ze dne 4. 12. 2006. Podle úředního záznamu z téhož dne, v rámci prováděného trestního řízení vyvstala potřeba zajistit a zkoumat prostřednictvím znalce z oboru ekonomika – účetnictví, účetní evidenci společnosti [redacted] z úředního záznamu ze dne 11. 12. 2006 vyplývá, že v souladu s telefonickou dohodou, byl Ing. S [redacted] S [redacted] žádán, aby umožnil pro účely vedeného trestního řízení přístup znalce pracovníka České znalecké a. s., do účetní evidence společnosti [redacted] a nebylo tudíž nutné přikročit k realizaci úkonu dle ustanovení § 83 a) trestního řádu. Ze dne 21. 11. 2006 je protokol o vydání věci, následuje ze dne 8. 3. 2007 usnesení o vrácení věci E [redacted] D [redacted] souboru listin účetní evidence. Protokol o vrácení věci z března 2007, protokol o výslechu svědka ze 14. 12. 2006, vyslechnuta byla J [redacted] F [redacted] Protokol o výslechu svědka z 19. 9. 2006 V [redacted] M [redacted] pokračování v protokolu o výslechu svědka z 22. 9. 2006. Pokračování v protokolu o výslechu svědka V [redacted] M [redacted] ze dne 5. 10. 2006, a dále se ve spise nachází tlumočnická doložka datovaná 25. 7. 2006, podle které tlumočnice stvrzuje, že překlad souhlasí s textem připojené listiny a připojeny jsou listiny v jazyce [redacted] a českém. Ve spise je dále založeno usnesení policejního orgánu ze dne 6. 2. 2006 o odložení oznámení ve věci podezření z trestného činu vydírání, kterého se měli dopustit pracovníci společnosti [redacted] ve spise se dále nachází přepisy záznamu na CD a obálky s CD spolu s tlumočnickou doložkou, datováno 3. 11. 2006. Dále protokol o výslechu svědka R [redacted] N [redacted] z 2. 8. 2006, protokol o výslechu svědkyně M [redacted] S [redacted] ze dne 1. 8. 2006, protokol o výslechu svědkyně I [redacted] S [redacted] ze dne 31. 7. 2006, protokol o výslechu svědka L [redacted] Š [redacted] ze dne 16. 8. 2006, protokol o výslechu svědka Ing. V [redacted] V [redacted] ze dne 15. 8. 2006, dále pokračování výslechu svědka V [redacted] dne 5. 9. 2006, protokol o výslechu svědka Ing. V [redacted] V [redacted] ze dne 19. 1. 2007, protokol o výslechu svědka M [redacted] V [redacted] z 5. 9. 2006, protokol o výslechu svědka R [redacted] Z [redacted] ze dne 23. 8. 2006, podle úředního záznamu ze dne 7. 8. 2006 bylo prováděno šetření k osobě R [redacted] Z [redacted] za účelem zjištění pobytu jmenovaného a doručení mu předvolání k provedení výslechu. Ze záznamu dále vyplývá, že 7. 8. 2006 telefonicky se ozvala osoba, která se představila jako R [redacted] Z [redacted] omlouvala se z úkonu, dohodnut nový termín na 21. 8. 2006. Z opatření ze dne 4. 7. 2006 vyplývá, že byl přibrán tlumočnick z [redacted] za účelem přeložení právní pomoci poskytnuté [redacted]

bankovních informací poskytnutých ze strany [REDAKCE] Opatřením z 30. 8. 2006 byl přibrán tlumočnický pro jazyk anglický, přeložení písemností dat s bankovní tematikou [REDAKCE] a listin poskytnutých ze strany banky [REDAKCE] Opatřením z 12. 9. 2006 byl přibrán tlumočnický pro [REDAKCE] k tlumočení výpovědi svědka V [REDAKCE] M [REDAKCE] opatřením ze 6. 10. 2006 byl přibrán tlumočnický [REDAKCE] přeložení obsahu zvukových záznamů z [REDAKCE] do jazyka českého na CD nosičích, opatřením ze 30. 11. 2006 byl přibrán znalecký ústav Česká znalecká a. s., k vypracování znaleckého posudku v oboru ekonomika – účetnictví a dále 2. 2. 2007 opatřením byl přibrán tlumočnický [REDAKCE] za účelem přeložení písemnosti. Upozornění na možnost prostudování spisu ze dne 2. 2. 2007, opatřením z 1. 3. 2007 byl přibrán tlumočnický [REDAKCE] k přeložení písemnosti zaslaných policejnímu orgánu dne 26. 2. 2007 a dále tlumočnický [REDAKCE] byl přibrán opatřením ze dne 7. 3. 2007 pro účely zajištění tlumočení při úkonech z jazyka českého [REDAKCE] a naopak. Dále tlumočnický pro jazyk anglický, ze stejného data k přeložení kopie listiny, dopisu ze strany [REDAKCE] adresovaný [REDAKCE], následuje žádost Policie ČR Úřadu městské části [REDAKCE] o vypracování zprávy z místa bydliště, k posouzení osoby obviněné S [REDAKCE] V [REDAKCE], co se týká evidence přestupků, osobních poměrů a jiných podstatných údajů. Městská část vyhověla dopisem z 12. 2. 2007 a sdělila, že nejsou žádné záznamy v rejstříku přestupků ani žádné další poznatky k osobě obviněné. Dopisem ze dne 7. 7. 2006 Policie sděluje obhájci obviněné vyrozumění o konání úkonů, a sice výslechu svědků, další sdělení obdobného druhu jsou z 27. 8. 2006, a podle úředních záznamů ze dne 31. 7. 2006 a 15. 8. 2006 byly různě přesouvány termíny výslechu dle možností svědků, jakož i vyrozumívání obhájci. Obdobné úřední záznamy o technické realizaci jednotlivých úkonů, jsou dále ve spise na č. 1. 1000 a 1001, dále vyrozumění o konání úkonů ze 30. 11. 2006, 11. 12. 2006, 10. 1. 2007. 2. 2. 2007 je datováno upozornění na možnost prostudování spisu, z úředního záznamu ze dne 16. 2. 2007 vyplývá, že byl kontaktován obhájce obviněné za účelem ověření, zda obviněná využije svého práva a dostaví se k prostudování spisového materiálu, obhájce měl sdělit, že obviněná se nemůže dostavit z důvodu, že musí pečovat o své nemocné dítě, obhájce uvedl, že bude kontaktovat klientu, navrhne nový náhradní termín a žádá, aby úkon byl proveden v Praze, s ohledem na skutečnost, že obviněná musí pečovat o své dítě. Prostudování spisu se mělo konat 16. 2. 2007 v 8:00 hodin v budově Policie ČR, Nádražní 2, Plzeň, ze záznamu dále vyplývá, že na žádost právního zástupce bylo komisařem sděleno, že žádost považuje za nedůvodnou, nevyhoví jí, a v případě, že obviněná využije svého práva k prostudování spisu, tak bude úkon proveden v náhradním termínu v Plzni. Z listiny ze dne 7. 3. 2007, upozornění na možnost prostudování spisu vyplývá, že obviněná byla vyrozuměna, že může dne 2. 4. 2007 od 10:00 hodin v budově Policie ČR, Kongresová 2, Praha prostudovat trestní spisy a učinit návrhy na doplnění vyšetřování a vyjádřit se k uvedené trestní věci, tato přeložená listina byla doručena žalobkyni dne 26. 3. 2007. Ve spise se dále nacházejí záznamy o předkládání věci k prověrkám spisu ze srpna 2006, dále předložení spisového materiálu k prověrci září 2006, Krajské státní zastupitelství vracelo dne 27. 9. 2006 k dalšímu opatření vyšetřovací spis spolu s pokyny dle požadavku Vrchního soudu v Praze na doplnění přípravného řízení, dne 27. 10. 2006 bylo Krajským státním zastupitelstvím urgováno splnění tohoto pokynu, spis byl dále předkládán opět k prověrci, spis byl dále Krajským státním zastupitelstvím znovu vrácen Policejnímu orgánu 2. 11. 2006 k dalšímu opatření, neboť po prověření státního zástupce zjistil další popsání skutečnosti, spis byl poté opět předkládán k prověrci státnímu zastupitelství v prosinci 2006, dále 2. 1. 2007, následně byla ihned vrácena policejnímu orgánu s pokynem předložení znaleckého posudku

z oboru ekonomika – účetnictví. Ve spise se dále nachází žádost policie ze 16. 6. 2006 [redacted] o poskytnutí informací. Podle záznamu z 11. 9. 2006 bylo v období od 28. 8. 2006 do 11. 9. 2006 opakovaně, mnohokrát, telefonicky urgováno, vyřízení žádosti o poskytnutí informací adresované [redacted] banka odpověděla písemně dne 14. 11. 2006. Další informace poskytla banka 8. 12. 2006 a dále 11. 12. 2006. Z dalších listin obsažených listin ve spise vyplývá, že Policie ČR žádala Krajské státní zastupitelství o vyžádání od [redacted] zpráv, které podléhaly bankovnímu tajemství. Rovněž bylo žádáno zproštění povinnosti mlčenlivosti jednatelky společnosti [redacted] statutárním orgánem [redacted]. Podle úředního záznamu ze 4. 8. 2006 v souvislosti s trestním řízením, bylo dne 3. 8. 2006 provedeno šetření v pobočce [redacted] divize [redacted] ohledně účtu společnosti [redacted]. Dle záznamu z 20. 9. 2006 bylo provedeno šetření k osobě R [redacted] K [redacted] dále dle záznamu ze 16. 2. 2007 bylo prováděno šetření za účelem prověření adresy [redacted] kde je uváděno bydliště obviněné, jako adresa k doručování a bylo zjištěno, že se jedná o bytový dům, kde žádný ze zvonků není označen jmenovkou, ze které by bylo patrné, že zde bydlí jmenovaná S [redacted] V [redacted]. Ve vnitřním prostoru domu, na jedné ze schránek, bez uvedení čísla bytu se nachází jmenovka s uvedením [redacted], V [redacted], S [redacted] B [redacted] A [redacted] B [redacted] A [redacted] V [redacted] M [redacted]. Bylo rovněž zjištěno, že žádný ze zvonků u jednotlivých bytových dveří, ani štítek na dveřích není označen jmenovkou, ze které by bylo patrné, že v daném bytě bydlí obviněná S [redacted] V [redacted]. Z dalších úředních záznamů vyplývá, že bylo opakovaně prováděno šetření k osobě R [redacted] K [redacted] a to na podzim roku 2006 a v lednu 2007. Ze žádosti Policie ČR ze dne 25. 1. 2007 dále vyplývá, že bylo šetřeno telefonní číslo [redacted] ohledně jeho majitele, neboť toto číslo bylo uvedeno obviněno jako telefonický kontakt na R [redacted] K [redacted]. Tím končí svazek čtvrtý. Ze svazku pátého, který začíná č. 1. 1115 dále vyplývá, že spisového přehledu se zjišťuje, že na počátku se nacházejí grafické přehledy o pohybu na účtech společnosti [redacted] dále dopisy od [redacted] dále informace k bance [redacted], stanovy banky [redacted], informace od centrální banky [redacted], vše spolu s překlady. Dále z 15. 9. 2006 je žádost o poskytnutí listin adresovaná [redacted] přípis a listiny poskytnuté ze strany [redacted] ze dne 23. 10. 2006, žádost o sdělení informací, adresovaná [redacted] ze dne 13. 11. 2006, odpověď z 24. 11. 2006, znalecký posudek na účetní evidenci [redacted] vyrozumění Ing. S [redacted] o konání úkonů dne 11. 12. 2006. Ze záznamu z 18. 12. 2006 vyplývá, že byla žádána o součinnost paní I [redacted] S [redacted] z lékařské zprávy MUDr. B [redacted] T [redacted] ze dne 25. 7. 2003, ohledně D [redacted] V [redacted] vyplývá, že chlapec vyžaduje intenzivní péči matky, pravidelný režim. Ve spise se dále nacházejí dopisy v. i. K [redacted] spolu s překladem ze dne 27. 1. 2007, dopis obviněné z 12. 3. 2007 a pátý svazek končí sdělením adresovaným obviněné ve věci účasti obhájce na úkonu spolu s překladem, jedná se o sdělení policejního orgánu ohledně žádosti obviněného, účast advokáta V. I. K [redacted] u úkonu prostudování spisového materiálu.

Ze spisového přehledu obsahu svazku č. 6 vyplývá, že byli předvoláváni svědci, propláceno znalečné, nachází se zde výpisy z obchodního rejstříku, dešifrovaný text audiozáznamu, setkání v [redacted] listiny [redacted] spolu s překlady, faktury, materiály z banky a záznam o prostudování spisu z 2. 4. 2007. Předvolání svědků je od 7. 7. 2006. Ze záznamu o prostudování spisu na č. 1. 1790 vyplývá, že 2. 4. 2007 bylo započato v prostoru budovy PČR správy hlavního města Prahy, Kongresová 2, s umožněním prostudování spisu obviněné S [redacted] V [redacted] a jejímu obhájci. Přítomni

byli dále tlumočnice Mgr. Viktorie Umprechtová, vrchní komisař V [redacted] O [redacted] komisař, poručík M [redacted] M [redacted] a poručík R [redacted] V [redacted], dále byl přítomen D [redacted] V [redacted] syn obviněné, ze záznamu vyplývá, že obviněná jej bez předchozí dohody s policejním orgánem přivedla s sebou k úkonu dne 2. 4. 2007, dne 4. 4. 2007 se úkonu neúčastnil. Doba k prostudování byla stanovena od 2. 4. 2007 do 4. 4. 2007.

Svazek č. 7. Z úředního záznamu z 5. 4. 2007 se zjišťuje, že byl kontaktován vrchní komisař obhájcem obviněné s tím, že dne 12. 4. 2007, jak bylo předjednáno dne 4. 4. 2007, se úkonu, pokračování v prostudování spisu, zúčastní sám, bez obviněné S [redacted] V [redacted] Právní zástupce doslova sdělil, že obviněná nemá zájem se v Plzni účastnit úkonu prostudování spisového materiálu, neboť se musí starat o svého syna D [redacted] V [redacted] z tohoto důvodu komisař navrhl, že je možnost uskutečnit úkon v Praze v Kongresové 2, načež mu měl zástupce obviněné odpovědět, že obviněná se ani v tomto případě nedostaví, že nemá zájem se se spisovým materiálem. Proto bylo dojednáno provedení úkonu v Plzni dne 12. 4. 2007 od 10:00 hodin ze záznamu o prostudování spisu z 12. 4. 2007 a vyplývá, že se úkon uskutečnil v Plzni Nádražní 2, kterého se zúčastnil obhájce obviněné a dále dva komisaři. Dále Krajské státní zastupitelství v Plzni žádalo Policii o podání zprávy, zda již byli obviněná a obhájce seznámeni s výsledky vyšetřování, z odpovědi Policie ze dne 16. 5. 2007 vyplývá, že do dnešního dne nebylo možné vypracovat návrh na podání obžaloby z důvodu, že se dne 2. 4. a 4. 4. uskutečnilo prostudování spisu, obviněná se zúčastnila pouze 2. 4. na žádost právního zástupce byl dojednan další termín, neboť právní zástupce namítal dobu poskytnutou k prostudování jako nedostatečnou. Dva dny před prostudováním spisu, dne 10. 4., byly doručeny policejnímu orgánu od V. I. K [redacted] [redacted] listiny [redacted] celkem 18 listů, poté se 12. 4. uskutečnilo prostudování spisového materiálu, právní zástupce navrhl provedení úkonu k doplnění vyšetřování, zejména zajištění překladů doručených listin. Dne 24. 4. 2007 byly doručeny [redacted] listiny [redacted] celkem 6 listů. Dne 27. 4. po zajištění překladů doručených listin, policejní orgán odeslal právnímu zástupci a obviněné V [redacted] na upozornění na možnost prostudování spisu s tím, že termín byl stanoven na 29. 5. 2007 od 10:00 hodin v budově Policie České republiky v Praze, do dnešního dne není známo, zda si sdělení převzali. Dne 15. 5. 2007 byl doručen od V. I. K [redacted] dopis [redacted] z doručky vyplývá, že si sdělení o možnosti prostudovat spis obviněná převzala 18. 5. 2007, ze záznamu o prostudování spisu ze dne 29. 5. 2007 vyplývá, že se toho dne prostudování spisu účastnil obhájce obviněné a vrchní komisaři, Krajskému státnímu zastupitelství byl dne 4. 6. 2007 doručen návrh na podání obžaloby, čímž končí svazek č. 7.

Svazek 8. začíná obžalobou doručenu Krajskému soudu v Plzni 4. 6. 2007. K důkazu se dále sděluje obsah usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 7. 2007, podle kterého byla věc vrácena státnímu zástupci k došetření, proti čemuž Krajský státní zástupce podal stížnost, věc byla předložena k Vrchnímu soudu dne 6. 8. 2007, z usnesení Vrchního soudu v Praze [redacted] ze dne 27. 9. 2007 vyplývá, že bylo napadené usnesení zrušeno a Krajskému soudu uloženo, aby ve věci znovu jednal a rozhodl. Krajskému soudu byla věc vrácena 31. 10. 2007. Poté bylo nařízeno hlavní líčení na dny 26. – 29. 11. 2007, obhájce obviněné žádal o odročení hlavního líčení, ze zdravotních důvodů obviněné, spočívající v pooperačním stavu, s tím, že zlepšení zdravotního stavu očekává do dvou – tří měsíců. Ze spisu vyplývá, že vzhledem k žádosti obžalované, doložené lékařskými zprávami, bylo hlavní líčení nařízeno na dny 10. – 13. 3. 2008, dne 28. 2. 2008 došla soudu žádost, obhájce obviněné o odročení hlavního líčení, z důvodu

pooperační rekonvalescence klientky, spolu s kopiemi lékařské zprávy, sám obhájce uvádí, že i on má objednanou operaci a dále bude po této operaci v rekonvalescenci minimálně 14 dní – 1 měsíc, nato bylo hlavní líčení odročeno na den 19. – 22. 5. 2008. Z protokolu o hlavním líčení ze dne 19. 5. 2008 vyplývá, že byla přednesena obžaloba, proveden výslech obžalované, výslech svědka M [REDAKCE]. Pokračováno v hlavním líčení bylo 20. 5. 2008, byla vyslechnuta svědkyně S [REDAKCE] svědek Š [REDAKCE] a pokračováno bylo dne 21. 5. 2008, kdy se toto hlavní líčení konalo v nepřítomnosti obžalované, podle žádosti obžalované předložené obhájcem se má konat v nepřítomnosti obžalované, a obžalovaná předložila lékařskou zprávu. K hlavnímu líčení se nedostavil svědek V [REDAKCE] byla čtena jeho výpověď, a hlavní líčení bylo za účelem doplnění dokazování odročeno na dny 9. – 10. 9. 2008 a dále na 15. - 16. 9. 2008.

Ze 9. svazku vyplývá, dne 9. 9. 2008 se konalo hlavní líčení za přítomnosti obžalované, byla vyslechnuta svědkyně M [REDAKCE] S [REDAKCE] svědek R [REDAKCE] N [REDAKCE], v hlavním líčení bylo pokračováno 10. 9. 2008 výslechem svědka R [REDAKCE] Z [REDAKCE] čtením listinných důkazů, v hlavním líčení bylo pokračováno 15. 9. 2008, čtením listinných důkazů, v hlavním líčení bylo pokračováno 16. 9. 2008, opět čtením listinných důkazů a toto hlavní líčení bylo za účelem doplnění dokazování a zvážení dalších důkazních návrhů odročeno na 5. – 6. 11. 2008. Z protokolu o hlavním líčení z 5. 11. 2008 vyplývá, že se konalo za přítomnosti obžalované, byl vyslechnut svědek Ing. S [REDAKCE] S [REDAKCE] svědkyně M [REDAKCE] V [REDAKCE] byla čtena její výpověď, a toto hlavní líčení bylo za účelem doplnění znaleckého posudku odročeno na neurčito. Další hlavní líčení bylo nařízeno na 14. 4. 2009, při němž byl vyslechnut zpracovatel znaleckého posudku České znalecké a. s., Ing. V [REDAKCE] K [REDAKCE] doplněno dokazování dodatkem znaleckého posudku, hlavní líčení bylo přerušeno do 15. 4. 2009, kdy bylo pokračováno, důkazní řízení skončeno, předneseny závěrečné řeči a za účelem porady senátu a vyhlášení rozsudku odročeno na 5. – 6. 5. 2009 s tím, že rozsudek bude vyhlášen 6. 5. 2009 ve 13:00 hodin. Z protokolu o hlavním líčení ze dne 6. 5. 2009 vyplývá, že za účelem vyhlášení rozsudku z důvodu zajištění účasti obhájce obviněné, bylo hlavní líčení odročeno na 7. 5. 2009. Ze 7. 5. 2009 z protokolu o hlavním líčení vyplývá, že byl vyhlášen rozsudek, kterým byla obžalovaná zproštěna obžaloby. Konec svazku 9.

Ze svazku 10 spisu vyplývá, že vyhlášený zprošťující rozsudek obsahuje 22 stran, obžalované byl doručen 12. 10. 2009, žádost o překlad rozsudku je ze dne 2. 6. 2009, překlad rozsudku došel soudu 26. 6. 2009, z doručanky dále vyplývá, že rozsudek byl Krajskému státnímu zastupitelství doručen 29. 5. 2009, obhájci obviněné 1. 6. 2009. Z obálky, kterou byl rozsudek doručován obžalované, vyplývá, že zásilka nebyla vyzvednuta, záznam pošty je proveden 16. 7. 2009. Obálka byla připravena k vyzvednutí 15. 7. 2009. Následuje žádost Policii České republiky o doručení rozsudku, ze zprávy policie ze dne 29. 7. vyplývá, že bylo provedeno opakované šetření na adrese [REDAKCE] s negativním výsledkem, záznam odpovídá již předchozímu záznamu zjištěnému ze spisu. Telefonicky bylo dále za obhájce obviněné zjišťováno, kde se obviněná nachází, obhájce měl sdělit, že se nachází v zahraničí, a že se do ČR vrátí v polovině září 2009, další pokus o doručení pomocí pošty, byl učiněn 17. 9. 2009, zásilka byla opět nevyzvednuta, proti rozsudku podal odvolání státní zástupce, Vrchnímu soudu byla věc předložena 23. 10. 2009. Veřejné zasedání o odvolání bylo nařízeno na den 17. 2. 2010, a to dne 15. 1. 2010. Z usnesení Vrchního soudu v Praze ze 17. 2. 2010 vyplývá, že odvolání státního zástupce bylo zamítnuto. Krajskému soudu byla věc vrácena 18. 3. 2010. Zprošťující rozsudek Krajského soudu tak nabyl právní moci 17. 2.

2010.

Z překladů sporných bodů obžaloby ve věci [REDAKCE] vyhotoveného tlumočnicí Marinou Horkou soud zjistil, že překlad obžaloby byl proveden volnější slohem a byla použita taková synonyma, která byla důsledkem neúplně přesného překladu a významu některých výrazů. Překlad v celkovém smyslu však odpovídá českému textu.

Výslechem svědka T [REDAKCE] V [REDAKCE] manžela žalobkyně, soud zjistil, že když se vzali, tak manželka dva roky podnikala a však poté se do manželčina podnikání vložil nějaký pán a začaly problémy. O její podnikání se sice příliš nezajímal, ale dotýčný pán jednou svědka navštívil s doporučením, že by bylo lépe, kdyby se rozvedl, že je to špatné, že mu manželka dluží nějaké peníze a aby se odstěhoval. Poté svědka někdo sledoval, vyptával se na něj, na manželku a na jejich syna, předvolání k jakémukoli výslechu však nikdy neobdržel. S manželkou se poté dohodli, že se odstěhuje do Prahy. Svědek nevěděl o tom, že by manželka byla policií vyšetřována. Domníval se, že psychické problémy manželky jsou způsobeny výhrůzkami onoho muže. Svědek rovněž nevěděl o tom, že by jeho manželka byla kdy trestně stíhána. Poté, co se přestěhovala do Prahy, byla z předchozích událostí ještě zaražená, ale postupně se zlepšovala, později začala v Praze podnikat.

Výslechem svědkyně N [REDAKCE] V [REDAKCE], dcery žalobkyně, soud zjistil, že o předmětné věci má podrobné informace od své matky, celé období trestného stíhání žalobkyně prožívala s ní a v paměti se jí to pojí s tím, že v té době pomáhala také s výchovou svého bratra, který se narodil v roce [REDAKCE]. Do Prahy se žalobkyně přestěhovala kvůli výslechům, o věci se doma hodně diskutovalo, všichni pocítovali velký tlak a to se projevilo na zdraví její matky, přestala spát, měla zvýšený tlak, projevila se [REDAKCE]. Jako tlak ze strany státního zástupce pocítovala matka svědkyně například to, když jí státní zástupce volal a domlouval s ní termín výslechu, tak nebral ohled na skutečnost, že její bratr je nemocen, a měla se dostavit i s ním. Výslechem svědkyně naopak nebyla prokázána skutečnost, že by trestní stíhání žalobkyně mělo vést k rozpadu manželství, s ohledem na podrobnou informovanost dcery svědkyně ze strany její matky a s ohledem na to, že manžel žalobkyně o jejím trestním stíhání vůbec nevěděl. Rovněž se výslechem svědkyně nepodařilo prokázat, že by zhoršení zdraví žalobkyně bylo v převážné míře způsobeno k jejím trestním stíháním.

Výslechem svědka V [REDAKCE] M [REDAKCE] soud zjistil, že tento svědek je velmi dobře obeznámen s celou situací žalobkyně, jejím podnikáním i trestním stíháním, okolnostmi zahájení trestního stíhání i jeho průběhem, přičemž se žalobkyní společně dlouhodobě podnikal a v trestním případě žalobkyně se velmi angažoval, a to i z vlastních majetkových důvodů. Trestní stíhání žalobkyně vnímal jako nespravedlivé, neboť dle jeho názoru bylo vedeno na základě zfalšovaných podkladů a důkazů, z autorství a úmyslu žalobkyní poškodit vinil policii a státní zastupitelství, které pokládá za zkorumpované. Podle svědka bylo trestní stíhání nedůvodné, protože žalobkyně byla jen vykonavatelem příslušných dohod. Trestní stíhání se odrazilo v možnostech a schopnostech žalobkyně dále podnikat v České republice. Ze svědecké výpovědi dále vyplývá, že svědek byl tím, kdo byl v příslušné obchodní věci výrazně angažován.

Podle ust. § 1 zákona č. 82/1998 Sb. (dále jen „zákon“), stát odpovídá za

podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle ust. § 5 písm. a), b) zákona stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem. Podle ust. § 13 odst. 1 stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Podle ust. § 26 zákona, pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v zákoně občanským zákoníkem („o. z.“). Podle § 31a odst. 1 zákona platí, že bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle § 31a, odst. 2 zákona se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 cit. ust. v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k a) celkové délce řízení, b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného.

Nejvyšší soud ve své judikatuře (kupř. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30Cdo 2813/2011) dovodil, že kritéria, která pravidelně mohou indikovat rozsah způsobené nemajetkové újmy, jsou v případech zahájení trestního stíhání, které neskončilo pravomocným odsuzujícím rozsudkem následující:

1) Povaha trestní věci – pod tímto kritériem se má na mysli závažnost trestného činu kladeného osobě poškozené za vinu, neboť ta zpravidla přímo úměrně zvyšuje intenzitu, s jakou osoba poškozená konkrétní trestní řízení proti ní vedené negativně vnímá, to souvisí i s hrozbou trestního postihu (druhem a výší trestu a případného společenského odsouzení, jež se zrcadlí v charakteru veřejného zájmu chráněného trestními předpisy v konkrétním případě, tedy v těch veřejných hodnotách, které jsou chráněny konkrétní skutkovou podstatou obsaženou ve zvláštní části trestního zákoníku).

2) Délka trestního řízení. Toto kritérium zohledňuje zejména to, po jak dlouhou dobu zásah do osobnostních složek jednotlivce v důsledku proti němu vedenému trestnímu řízení trval.

3) Následky způsobené trestním řízením v osobnostní sféře poškozené osoby. Toto kritérium umožňuje zohlednění individuálních následků trestního stíhání v osobnostní sféře poškozené osoby, jež mohou být umocněny či zmírněny v důsledku objektivních skutečností daného případu a formulovaných pod body 1/ a 2/. Vedle toho je třeba podle § 31a odst. 2 zákona při stanovení formy a výše zadostiučinění přihlédnout k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Forma a případná výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. její přiznání je nad

rámec konstatování porušení práva na místě pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat. Bude-li zjištěno, že se poškozený dopustil jednání, pro které byl následně trestně stíhán, nepovede to sice k závěru o tom, že si trestní stíhání zavínil, a tím pádem k absenci odpovědnosti státu za poškozenému trestním stíháním vzniklou újmu, ale půjde o důležitou okolnost pro stanovení formy a případně výše odškodnění.

Ze strany žalované vznesenou námitku promlčení posoudil soud jako nedůvodnou. Posuzované trestní řízení skončilo dne 17. 2. 2010 a žádost o zadostiučinění byla žalované doručena dne 13. 8. 2010. Do uplynutí zákonné 6 měsíční promlčecí doby tak zbývalo 5 dnů, neboť dne 13. 8. 2010 se běh této promlčecí doby zastavil, stanovisko žalované bylo doručeno zástupci žalobkyně dne 27. 1. 2011 a běh promlčecí doby opět počal běžet. Posledním dnem, který zbýval do uplynutí promlčecí doby tak byl den 1. 2. 2011, kdy byla žaloba doručena soudu. Žaloba ovšem byla zaslána faxem, a to dne 31. 1. 2011. Žaloba byla tudíž podána včas, námitka promlčení není důvodná.

Předmětem sporu byly dva nároky žalobkyně. Jednak na náhradu nemajetkové újmy způsobené nezákonným trestním stíháním, a to v částce 700.000 Kč, jednak nárok na zadostiučinění za nepřiměřeně dlouhé trestní stíhání. Z provedeného dokazování vyplývá, že trestní stíhání žalobkyně trvalo sice více než šest let, avšak jednalo se o trestní stíhání skutkově i právně velmi složité. Ve věci bylo opakovaně rozhodováno na dvou stupních soudní soustavy, z toho třikrát soudem prvního stupně, třikrát soudem odvolacím. Skutková složitost je dána zejména skutečností, že žalobkyně jako občanka [redacted] využila svého práva na tlumočnicka, a proto všechny dokumenty bylo nutné překládat do [redacted], mnohokrát a opakovaně dožadovat příslušné orgány [redacted] ale i banky v ČR, vyslyšet řadu svědků jak české, tak cizí národnosti, přibírat tlumočnický, vypracovat několik znaleckých posudků a provádět složité dokazování. Ani z období, které žalobkyně sama označovala, a v nichž shledávala průtahy v trestním řízení, dle názoru soudu nevykazovala jakékoli období nečinnosti, délka trestního řízení byla způsobena výhradně skutkovou i právní složitostí, která spočívala ve složitosti obchodně právních vztahů, do kterých byla žalobkyně zapojena. Procesní složitost zapříčinila i žalobkyně opakovaným podáváním zcela nedůvodných námitek podjatosti orgánů činných v trestním řízení. Naproti tomu bylo zjištěno, že hladkému průběhu trestního stíhání bránila sama žalobkyně tím, že si nepřebírala poštu v místě svého bydliště, které označila jako doručovací adresu. Z uvedených důvodů soud uzavírá, že neshledal nesprávný úřední postup spočívající v průtazích v řízení, které by měly za následek nepřiměřeně dlouhé trestní stíhání žalobkyně, pročež nárok na zadostiučinění z tohoto titulu není důvodný.

Jiná je situace u druhého nároku, který žalobkyně uplatnila, a to nároku na zadostiučinění za nezákonné rozhodnutí, kterým bylo nezákonné trestní stíhání, tedy zásah do osobností sféry žalobkyně spočívající v nedůvodném trestním stíhání. Zjištěný skutkový stav soud právně posoudil tak, že v daném případě je dán odpovědnostní titul dle ustanovení § 5 písm. a) zákona, tedy nezákonné rozhodnutí, jímž je dle konstantní judikatury v případě zproštění obžaloby usnesení o zahájení trestního stíhání. Ačkoli je soudu známa judikatura nejvyššího soudu týkající se štěpení tohoto nároku na období předcházející datu 27. 4. 2006 a na období následující, s ohledem na rozhodnutí Vrhenního soudu v Praze o věcné příslušnosti musel oba tyto nároky projednat sám, a to za celé období trestního stíhání.

Dle ustanovení § 31a odst. 1 zákona se proto soud zabýval vznikem nemajetkové újmy a otázkou formy a výše zadostiučinění v případě, že nemajetková újma žalobci vznikla. Pokud jde o samotnou existenci nemajetkové újmy, vyšel soud z předpokladu vyjádřeného Ústavním soudem v nálezu ze dne 17. 6. 2008, sp. zn. II. ÚS 590/08, že již samotné trestní stíhání výrazně zasahuje do soukromého a osobního života jednotlivce, do jeho cti a dobré pověsti, a to tím spíše, jedná-li se o obvinění liché, což je posléze pravomocně ztvrzeno zprošťujícím rozsudkem soudu, podle něhož se skutek, z něhož byl jednotlivce obviněn a obžalován nestal, případně nebyl trestným činem. Uvedený výrazný zásah do soukromého a osobního života jednotlivce způsobený samotným trestním stíháním presumuje dle soudu vznik nemajetkové újmy. Soud se proto zabýval hodnocením výše uvedených zákonných kritérií pro stanovení formy a výše zadostiučinění v konkrétním případě. Ve smyslu diktatury nejvyššího soudu (kupř. rozsudek nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 3Cdo 2813/2011) zabýval se soud povahou trestní věci, délkou trestního řízení, následky způsobenými trestním řízením v osobnostní sféře poškozené osoby a při stanovení formy a výši zadostiučinění přihlédl k okolnostem, za nichž nemajetkové újmě došlo.

Co se týče povahy trestní věci, tak v konkrétním případě bylo nejprve trestní stíhání žalobkyně zahájeno pro trestný čin zatajení věci podle § 254 odst. 1, odst. 2 trestního zákona, za který žalobkyni hrozil v krajním případě trest odnětí svobody na 6 měsíců až 5 let. Změna právní kvalifikace nastala až v červenci 2006, kdy byl skutek, ze kterého byla žalobkyně obžalována, překvalifikován na trestný čin podvodu dle ustanovení § 250 odst. 1, odst. 4 trestního zákona, za který žalobkyni hrozil trest odnětí svobody trvání 5 až 12 let. Povahu trestní věci je tudíž hodnotit tak, že po období zhruba poloviny trestního řízení žalobkyně žila svědomím, že jí hrozí trest odnětí svobody až na 5 let, v dalším období pak, že jí hrozí trest více než dvojnásobný. V tomto směru je třeba uzavřít, že žalobkyně musela s probíhajícím trestním stíháním vnímat intenzitu zásahu do osobnostní sféry vyšší měrou.

Pokud jde o délku trestního řízení, je zřejmé, že délka trestního řízení přesahující 6 let za situace, kdy žalobkyni hrozil trest odnětí svobody v délce až 12 let, musela v mysli žalobkyně zanechat výraznou stopu a s přibývajícím délkou trestního řízení musela opět tato újma spíše narůstat než ubývat. Jako následky způsobené trestním řízením v osobnostní sféře poškozené osoby shledává soud na základě provedení dokazování především ztíženou možnost žalobkyně nadále podnikat, a to zejména s ohledem na vnímání osoby žalobkyně v očích cizojazyčné komunity, s níž bylo podnikání žalobkyně významně spojeno. Naproti tomu jako následek v podobě rozvráceného manželství, nebo újmy způsobené dceři žalobkyně, nepovažuje soud v této souvislosti za významný, neboť jak bylo výše uvedeno, v řízení bylo vyvráceno, že by manželství žalobkyně bylo rozvráceno v příčinné souvislosti s jejím trestním stíháním, když její manžel o této skutečnosti ani nevěděl, v případě dcery žalobkyně je zřejmé, že dcera sice v okolnosti trestního stíhání své matky vnímala, a však nelze zjistit, do jaké míry se následky v podobě zdravotních obtíží projeví v příčinné souvislosti s nezákonným trestním stíháním, či v souvislosti s deziluzí žalobkyně z praktik jejích obchodních partnerů a společníků, přičemž v této souvislosti poukazuje soud zejména na zjištění učiněná výsledkem manželů žalobkyně.

Při stanovení formy a výše zadostiučinění soud dále přihlédl k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo, přičemž v řízení nevyšlo najevo, že by trestní stíhání

proti poškozené žalobkyni bylo zahájeno zjevně bezdůvodně nebo dokonce s cílem ji poškodit, naopak je třeba zdůraznit, že žalobkyně se dopustila jednání, pro které byla následně stíhána, avšak které zároveň svou intenzitou nenaplněovalo znaky skutkové podstaty některého z výše uvedených trestných činů, nebylo trestným činem. Uvedenou skutečnost hodnotí soud v souladu s výše uvedenou judikaturou nejvyššího soudu jako okolnost výrazně snižující náhradu za způsobenou nemajetkovou újmu. Jako důležitou okolnost v této souvislosti vidí soud i skutečnost, že se v řízení nepodařilo zjistit ani poškozený subjekt, nebylo jasno, koho měla obžalovaná poškodit.

Z popsanych důvodů vidí soud zásah do osobnostní sféry žalobkyně v důsledku nezákonného trestního stíhání jako vyšší, avšak za důležitou okolnost pro stanovení formy a výše odškodnění považuje soud to, že žalobkyně se skutku, ze kterého byla viněna, skutečně dopustila. Zhodnocením shora uvedených kritérií dospěl soud k závěru, že v daném případě, zejména s ohledem na následky způsobené v osobnostní sféře žalobkyně vylučují, aby dostačující satisfakcí za nemajetkovou újmu bylo pouhé konstatování porušení práva, a je proto třeba přistoupit pro zadostiučinění v penězích. S ohledem na délku trestního stíhání i trest, který žalobkyni hrozil, má soud za to, že přiměřeným zadostiučiněním je finanční částka v rozsahu statisíců korun a jako odpovídající satisfakci v daném případě s přihlédnutím ke shora uvedeným kritériím nalezl částku 200.000 Kč.

Z týchž důvodů musel ve zbytku žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle ustanovení § 142 odst. 3 o. s. ř. a tyto náklady jsou tvořeny odměnou advokáta dle vyhlášky č. 484/2000 Sb. vypočtené z přísudku ve výši 41300 Kč, paušální náhradou hotových výdajů za 7 úkonů právní služby po 300 Kč, náhradou cestovného za cesty z Kladna do Prahy a zpět (2275 Kč za pět cest k jednání soudu) a náhradou za ztrátu času ve výši 20 půlhodin po 100 Kč, to vše včetně DPH 10012 Kč. Náklady řízení tak činí celkem 57.687,- Kč.

P o u ě n í : Odvolání proti tomuto rozsudku lze podat Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2 do patnácti dnů od jeho doručení.

V Praze dne 5. dubna 2013

JUDr. Petr Veleman
soudce